

CHR. *Μιθράμαχος.*] Lamachus dux fuit Atheniensium rei bellicae peritissimus, vir bonus & pauper. talem enim cum Socrate & Aristide describit Aelianus lib. 2. variae historiae, floruitque temporibus Aeschuli & Aristophanis qui in Ranarum fabula heroe eum vocavit. Tamen in Acharnensibus & in hac fabula contumeliose accipit & Attico melle perfundit (*κακῶς λέγειν Ἀττικόν ἔστι μέλι* dixit quidam) Quin Lamachum quasi *βελομαχόν* dictum autumavit, sine quia λῆς apud Dores est *δέλεις*, siue quia τὸ λα' est *ἑπιτατικόν* vt τὸ βού. A pugna autem quae est μάχη nomen habet. Itaque pro bello nomen hoc usurpat. *Εκζωπυρήσετε.*] Re-

fillabit & excitabit mortuum & extinctum bellum. Sanè enim rectè dixit diivinus poeta, Martemque accendere cantu, & merito βούη nomine pugna intellecta, vnde Menelaus βούω ἀγαθός. *Εκζωπυρήσει* est ex pusilli ignis fomite magnam flammam suscitare. *Εὐλαβείσθε δ' ἐμείνον.*] Versus hic non satis est integer in modulis suis, siquid mutandum sit, aut interpolandum legerem, *εὐλαβείσθαι ἐμείνο(κήρυγμα πύλα) καὶ τὸ κέρβερον δεδίστετε. Διά τὸ χήμαλα.*] Primus Aeschulus *χηματισμοῦς* introduxit in choros Tragicos, de quibus & de saltatione quae ὄρχησις est, operae precium est adire Diui Iulij Scaligeri Poetices opus perfectissimum.

Τρ. Μή τι καὶ νυνὶ γέ τ' ἀλλὰ παῦε παῦ ὄρχου-
μυθ.

TRY. *Hoc ne agunt & nunc? age impone ergo finem saltibus.*

Χο. Ἦν ἰδοῦ. καὶ δὴ πέπαυμαι. Τρ. Φῆς γε. παύει
δ' ἐδέπω.

CH. *En vides ut desino.* TRY. *inquis, sed tamen non desinis.*

Χο. Ἐν μὲν οὐδ' ἔστι μ' ἔαθ' ἐλκυσσῶ, καὶ μη-
κέτι.

CH. *At sine hoc tantummodo saltare me, & nil amplius.*

Τρ. Τοῦτ' οὐδ' ἐστὶ καὶ μηκέτ' ἄλλο μὲν δὲν ὄρχησεσθε
ἔτι.

TRY. *Hoc quidem nunc sinerim, sed post nihil saltabitis.*

Χο. Οὐκ αὖ ὄρχησάμεθα, εἴ ποτε ὠφελήσασιν μὲν
τί σι,

CH. *Fiet, haud saltabimus, non si ino id fiat bono.*

Τρ. Ἀλλ' ὄρα τ' οὐπω πέπαυσθε. Χο. Τὰς δὲ νῦν
τ' Δία

TRY. *Sed nec hac dum desita est saltatio.* CH. *En hanc per Iouem*

τὸ σιέλθ' ῥίψαντες ἤδη λήρομυ τὸ δεξιόν.

Dexteram iactanero cum tibiam, tum desita est.

Τρ. Ἐπίδωμι τὲ τὸ γ' ὑμῖν, ὡς τε μὴ λυπεῖν
ἔτι.

TRY. *Hoc adhuc sırım quidem, at ne post id hac turbas date.*

Χο. Ἀλλὰ καὶ τ' ἀεισεσθ' ἵ μ' ἔσ' ἀναγκάως
ἔχον.

CH. *sed sinistrum crus necesse est ut trahens iactem simul.*

Ἡδόμεν γὰρ καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα, καὶ γε-
λά,

Nempe rideo, atque letus pedo, gaudeo magis

Μάλλον ἢ τὸ γέρας ἐκιδίς, ἐμφυγῶν πῦν ἀ-
σπίδα.

Quam senecta anguis solutus, quando fugi hanc viperam.

Τρ. Μηκέτ' οὐδ' νυνὶ γε χαίρειτ'. οὐ γὰρ ἴτε πο σα-
φάς.

TR. *Parcius sed gaudeatis, nondum enim comperta res:*

Ἀλλ' ὅταν λάβωμυ ἄπῳ, πῶν καῦτα χαι-
ρήτε.

E *sin eamprehendimus, tunc ut libet gaudere fas,*

Καὶ βοάτε, καὶ γελάτε,

Cum ἄρ' ἰσὺ ἰubilare,

Ἡδὴ δὲ ἐξέσωσθε ὑμῖν

Iam ἄρ' tum dormire vobis,

Πλεῖν, μέρεν, κινεῖν, καθεύδειν,

Ire, stare, nare fas est,

Ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,

Fas ἄρ' nundinis vacare,

Ἐσιδῶν κοτταβίζειν,

Lusibus conuiuīis ἄρ' Dapnicis,

Συβαρίζειν,

F *Clamare & ohe.*

Ἰσ' ἰσ' πενεραχθῆναι.

Σχόλια. Ἐν μὲν οὐδ' ἔστι μ' ἔαθ'.] σκέλος ἐν, ὁλε-
κτικῶς, ὑφ' ἡδονῆς ἢ ὁ χορὸς εἰς ὄρχησιν ἐτραπῆ. ἐν μόνον
φισιν ἔασόν με χήμα ποιῆσαι. Ὡς ἐ μὴ λυπεῖν.] ἐμὲ
δηλονότι. συγχωρῶ φισι τούτ' ὑμῖν, ὡς ἐ μὴ τὸ μηκέτε
ἐνοχλείσθαι μοι.

CH. Ἐλκυσσάμει] Pro saltare dixit, vt Ter. Adelph. Tu
interea restim ductans saltabis. Id autem est quod
Græci & Aristophanes in Nebulis dixit ἔλκεν κόρ-
δακα.

Σχόλια. Πέπορδα.] ἡ μεταφορὰ δὲ τῆς ὀ-
νων. χαίροντες γὰρ πέπορδα. Ἡ τὸ γέρας ἐκιδίς.] ἡ
μεταφορὰ δὲ τῆς ὄψεων. Ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν.]
πέμπεσθαι θεωροῦς ἐς τὰς πανηγύρεις καὶ θεωρεῖν

καθεύδειν ἀντὶ τῆς παύσεως. θεωροῦς δὲ ἐκιδίς, τοῦς
δὲ τῆς πόλεων δημοσίαις ἐκπεμπούμενους σὺν δούλοισι
καὶ συμπανηγυρίστας. Κοτταβίζειν.] παύσειν, τρυ-
φᾶν εἰς χαλκῆς δεφιάλας, αἱ καλοῦνται λάτταρες,
ἐπερίπτου ἐμβαλλόντες τὸ πόμα, καὶ εἰ ἐχθρὸς μείζων
λόφος, ἐδύκου ἰσὸς τῆς ἐρασῶν ἐράσασθαι. ἀλλως, κόττα-
βως παύσειν ἢ ἀφ' Ἀθηνῶν τοιοῦτον. ράβδος ἢ
μακρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῆ. καὶ ἑτέρα ἑσάκοντα αὐτὴ κί-
νημένη ὡς ἐπιζυγία. ἔχει ἢ πλάστιγγας δύο ἐξηρημέ-
νας καὶ κρατῆρας δύο ἑσποκῶτα τῆς πλαστῆρας. καὶ ἰσὸς
τὸ ὑδρᾶνδ εἰας ἢ χαλκοῦς κεχυρωμένους. τοῦτο δὲ
ἢ ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ πᾶς τῆς παύσεως ἀνίστατο
ἔχων φιάλῳ γέμεθον ἀκράτε, & μηκῶν ἐς ἀμφοτέρω-